

חיים שיין

בין פסח לשבועות: ימים של ציוני דרך

הצליחה להפנים ולהבין.

יום הזיכרון לחללי צה"ל מזכיר לכל אחד ואחד מאזרחי ישראל את מחירה של החירות. יותר מ-23 אלף חללים מסרו נפשם על תקומת המולדת ובמלחמות ישראל ובמערכות שביניהן. מספר בלתי נתפס. בתי הקברות הצבאיים ברחבי המדינה מלאים בחיים שקפאו והותירו רק זיכרונות. זיו עלומים שהועם בחשכת קברים. כמחצית מהחברים שלי בקורס קציני שריון שילמו בחייהם את מחיר הדמים של מלחמת יום הכיפורים. אני מסתכל בתמונת המחזור שלנו ומזהה את החיוכים ואת התקוות הגדולות שנמוגו. דורות של יהודים שנמחקו לנצח.

יום העצמאות הוא הביטוי העליון לתקומת ישראל בארצו. יישוב קטן בן 600 אלף יהודים עמד בגבורה מול מדינות ערב ויכול להם. אין עוד מדינה בעולם, בת גילה של מדינתנו, שמתקרבת להישגיה של ישראל. מדינה שהצליחה בפרק זמן קצר להקים מעצמה ביטחונית, תעשייתית וחינוכית. יש לנו על מה להתגאות ולשמוח. זכינו כמו עינינו, בדור השואה והתקומה, לראות בהתגשמות חלום של דורות.

בתוך כל ההישגים חשוב שנזכור כי יום הציון הבא הוא חג השבועות. יום מתן תורה שבו הסכמנו לקבל על עצמנו את משימת תיקון העולם. עתה, לאחר מימוש עצמאותנו, הגיעה העת שנעלה על ראש סדר יומנו את הפיכתה של ישראל למדינה החיה על אדני ערכים, יושר ומוסר, כדי שנממש את תכלית שליחותנו עלי אדמות. בשטף העשייה שכחנו את המצפן. יש לחשב מסלול מחדש ולהגיע אל היעד הנכסף, של חברה צודקת וערכית בארץ הקודש.

ג הפסח, יום הזיכרון לשואה, יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ויום העצמאות הם ציוני דרך בלוח השנה העברי. סמיכות הימים אינה מקרית, יש בה משמעות עמוקה הדרושת עיון.

חג הפסח מסמל בהיסטוריה היהודית את היציאה מעבדות לחירות. לפני 3,327 שנים קבוצת עבדים החליטה שהיא עם והחלה לצעוד בנתיב החירות. נתיב קשה ומפרך. ייסורי החירות קשים לעיתים מאימי העבדות. במסע ארוך של 40 שנה במדבר, דור יוצאי מצרים נפטר מהעולם, נמנעה ממנו הכניסה לארץ. מי שראה את ניסי האל על שפת ים סוף, שמע את קולו במעמד הר סיני וקיבל אוכל מוכן מהשמיים, לא מסוגל להתמודד עם מטלות ישות מדינית עצמאית הדרושת אחריות עילאית והקרבה אישית. מאות שנים של עצמאות מדינית הסתיימו ביציאה לגלות בת אלפיים שנה.

יום הזיכרון לשואה הוא סיכום היסטורי קשה של מוראות הגלות. שמד, עלילות דם, גירושים, מסעי צלב, אינקוויזיציה ולבסוף ניסיון לפתרון סופי של בעיית היהודים. במאה ה-20 שליש מבני עמנו הושמדו במיתות משונות. מהעם העתיק בעולם נותרו שניים מעיר ואחד ממשפחה. באורח פלא שאין לו הסבר העצמות היבשות ברוח חזונו של הנביא יחזקאל קמו מתוך בקעת המוות, התמלאו חיים והחלו שוב לצעוד. רוחות רפאים יצאו מתוך הפירות קבריהם ונעו בדרך לא דרך אל המולדת הישנה. שארית הפליטה עשתה דרכה ציונה, באוניות מעפילים נקובות. רבים טבעו בדרך אל המולדת. בריטניה, מלכת הימים והצביעות, מנעה מהם את הכניסה לישראל. נס התקומה לאחר השואה הוא כה גדול שהרוח האנושית טרם